

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB22 : 1851

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB22 : 1851", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 155.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb22-txt-shoot-n141.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB22:141

#

De »Høitbetroede«

Næsten altid finder man, at de af Gud Høitbetroede, de egl. Guds Redskaber, først paa een eller anden Maade have forqvaklet, fordærvet forraadt, forspildt just den Sag, hvilken de skulle tjene. Det er ligesom en Sikkerhed Gud har mod dem, og er tillige dem selv til Hjælp at de ikke let fristes af det Fortjenstlige. Thi hvor ydmyg end et Msk. er, naar det dog var saaledes, at han i Forhold til den ham af Gud betroede Sag slet Intet, msklig talt, [har] forskyldt hvor farligt, hvor let at dog en svag Forestilling om det Fortjenstlige kunde skyde sig ind. Thi lad os antage, at en Saadan personligt havde meget at bebreide sig, men saa havde han ogsaa desto ivrigere tjent Sagen: det er dog farligt. Det Betyggende [er], at det er just den selv samme Sag, han først har forspildt.

Saaledes havde jo Petrus forspildt Xstd^s Sag ved at fornegte Xstus – og det var Xstd. han skulde tjene. Saaledes Paulus o: s: v: